

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/131/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811204744
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5811204744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Františka Potockého, v právnej veci navrhovateľky: N. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom I. R. XXX, proti odporcovi: R. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, W., v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/105/2011-48 zo dňa 19.12.2011, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/105/2011-48 zo dňa 19.12.2011 vo výroku, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150,00 eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 1.9.2011 s tým, že sa mení rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/51/04 zo dňa 29.7.2004 a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/105/2011-48 zo dňa 19.12.2011 vo výroku o zameškanom výživnom **m e n í t a k**, že odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke za obdobie od 1.9.2011 do 19.12.2011 zameškané zvýšené výživné v sume 422,00 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150,00 eur mesačne počnúc dňom 1.9.2011. Zároveň konštatoval, že tým sa mení rozsudok Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/51/04 zo dňa 29.7.2004 (výrok I.). Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné za obdobie od 1.9.2011 do 19.12.2011 vo výške 467,20 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok III.).

V odôvodnení uviedol, že naposledy bolo o výživnom na navrhovateľku rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 1P/51/04 zo dňa 29.7.2004, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky po 1.000,- Sk (33,19 eur) mesačne. Navrhovateľka v tom čase bola maloletá a žiačka 7. ročníka ZŠ, jej matka pracovala s priemerným mesačným príjmom 391,69 eur a odporca bol živnostník. V súčasnej dobe sa zmenili pomery na strane navrhovateľky. Od 1.9.2011 je študentkou denného štúdia na Obchodnej fakulte Ekonomickej univerzity v Bratislave. Počas štúdia býva v prenajatom byte, za prenájom platí 120,00 eur mesačne. Náklady na jednu cestu zo školy domov predstavujú sumu 13,40 eur. Jeden obed ju stojí 2,00 eur a internet 12,99 eur mesačne. Tiež má výdavky na študijnú literatúru, raňajky a večere. Odporca je živnostník v oblasti stavebných prác. Býva v rodinnom dome s manželkou, dvoma synmi a svokrou. Na základe týchto zistení dúd I. stupňa dospel k záveru, že

na strane navrhovateľky nastala taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. V podrobnostiach uviedol, že fyzické a psychické potreby navrhovateľky (vzhľadom na jej vek a stupeň štúdia) vzrástli, keď od roku 2004 vzrástli vo všeobecnosti i životné náklady. Vzhľadom na výdavky navrhovateľky, sumu 150,00 eur mesačne považoval okresný súd za zodpovedajúcu jej odôvodneným potrebám. Zároveň mal za to, že je v schopnostiach a možnostiach otca, aby platil výživné v stanovenej výške. Za zarážajúcu považoval skutočnosť, že odporca na jednej strane tvrdí, že je v jeho schopnostiach platiť výživné len vo výške 40,00 eur mesačne, na strane druhej tvrdí, že jeho manželka platí za vodu 25,89 eur a cestovné pre syna z Námestova do W. a späť vo výške 23,10 eur mesačne, pričom manželka je zamestnaná a zarába 400,00 eur mesačne. Zároveň okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke i zameškané výživné za obdobie od 1.9.2011 do vyhlásenia rozsudku, t.j. do 19.12.2011 po zohľadnení doteraz plateného výživného.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že bude na výživu navrhovateľky prispievať sumou 80,00 mesačne počnúc dňom 1.9.2011.

V dôvodoch uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe akých skutočností a dôkazov dospel okresný súd k názoru, že je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť výživné vo výške 150,00 eur mesačne. Pokiaľ okresný súd vychádzal z toho, že v konaní uviedol svoj hrubý mesačný príjem 1.000,00 eur, nevzal do úvahy skutočnosť, že v jeho prípade ide o sezónne práce, nakoľko pokládka strešnej krytiny nie je v zimnom období možná. Navyiac, od 6.12.2011 je odporca práceneschopný. Okresný súd tiež opomenul vykonať dôkaz - jeho daňové priznanie, podľa ktorého mu vychádza príjem 382,35 eur mesačne. Vyčítal tiež súdu I. stupňa, že dôsledne neskúmal aj príjmy matky navrhovateľky. Za novú skutočnosť, ktorá mu nebola v prvostupňovom konaní známa, považoval zistenie, že matka navrhovateľky je vydatá za pána F., ktorý je podnikateľom v oblasti rozrábky mäsa a spolu si postavili rodinný dom v obci I. R.. V závere uviedol, že považuje za nesprávne, keď mu napadnutým rozsudkom bola uložená povinnosť zaplatiť zameškané výživné do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Obdobné prípady rieši súd splátkami čo i len po 10,00 eur popri bežnom výživnom.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

Uviedla, že s odvolaním odporcu nesúhlasí. Odporca sa nikdy nestaral o jej potreby, ani ju nenavštevoval. Prvýkrát sa s ním stretla na pojednávaní dňa 19.12.2011. Nikdy jej nedal žiadny finančný príspevok nad rámec toho, čo mu určil súd. Matka sa stará o všetky jej potreby, okrem základných vecí platí životnú poisťku 17,10 eur a stavebné sporenie 20,00 eur. Čo sa týka tvrdenia odporcu, že matka sa vydala, nesúhlasila s argumentmi odporcu, pretože otčim nie je jej adoptívny otec a nemá k nej žiadny právny vzťah. Odporca navyiac vedel, že jej matka sa vydala, nakoľko ihneď po svadbe začal posielat výživné na nové meno matky F.. V závere poznamenala, že podľa vlastných zistení odporca momentálne pracuje v Holandsku, kde pokladá strešné krytiny.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) vo výroku o výživnom a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a vo výroku o zameškanom výživnom podľa § 220 O.s.p. zmenil, z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo (vo vzťahu k výroku o výživnom a výroku o trovách konania), dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávajúcu vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá v tomto smere kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 zákona o rodine). Samozrejme, nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osôb výživou povinných, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena v hľadiskách rozhodujúcich určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 zákona o rodine).

Odvolacie námietky odporcu s ohľadom na uvedené kritériá odvolací súd nepovažuje za dôvodné.

Z dôkazov a skutočností, ktoré sú obsahom spisového materiálu, mal aj odvolací súd preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach odporcu, aby na výživu navrhovateľky prispieval sumou určenou napadnutým rozsudkom. Za situácie, keď odporca je živnostníkom v oblasti stavebníctva a okrem toho podľa vlastnej výpovede vykonáva aj zväračské, kúrenárske a vodárske práce (v poslednom období aj práce pokrývačské), je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť na navrhovateľku zvýšeným výživným po 150,00 mesačne. Táto suma minimálne zodpovedá aj oprávneným potrebám navrhovateľky ako študentky vysokej školy, čo dokazujú preukázané (prakticky základné) náklady spojené s bývaním, cestovaním a stravovaním v mieste školy, ktorú navrhovateľka od 1.9.2011 navštevuje. Okresný súd správne a v súlade s ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine prihliadol v prejednávanej veci aj na nárast životných nákladov od posledného rozhodnutia o výživnom. Námietku odporcu, že súd I. stupňa neprihliadol na jeho práceneschopnosť, ktorá trvá od 6.12.2011, odvolací súd nepovažuje za dôvodnú, nakoľko v prejednávanej veci ide o sporové konanie, v ktorom bolo v zmysle ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. na odporcovi, aby ním tvrdenú skutočnosť preukázal. Z obsahu spisu nevyplýva, že by tak odporca urobil. Námietka odporcu, že okresný súd nevykonal dôkaz jeho daňovým priznaním, nie je dôvodná. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 14.11.2011 je zrejmé, že tento dôkaz vykonaný bol. Tvrdenie odporcu, že manželstvo matky navrhovateľky s pánom F. je novou skutočnosťou, ktorá mu nebola v prvostupňovom konaní známa, vyhodnotil odvolací súd ako právne irelevantnú, pretože pri skúmaní zákonných podmienok, za ktorých sa priznáva (mení) výživné, sú smerodajné odôvodnené potreby nezaopatreného dieťaťa a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a po zistení, že tiež bolo správne rozhodnuté o trovách konania (v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.), odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

Výrok napadnutého rozsudku o zameškanom zvýšenom výživnom odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil, pretože v tomto smere neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 ods. 1 O.s.p.) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd po vlastnom prepočítaní dospel k záveru, že správna výška zameškaného výživného za obdobie od 1.9.2011 do 19.12.2011 predstavuje sumu 422,00 eur, a nie 467,20 eur. Ak odporca v uvedenom období platil výživné 33,19 eur mesačne a mal platiť 150,00 eur mesačne, rozdiel v jednom mesiaci činí 116,81 eur, čo za obdobie od 1.9.2011 do 30.11.2011 činí 350,43 eur. Za mesiac december 2011 (do 19.12.) zameškané zvýšené výživné činí sumu 71,59 eur (mesačná suma výživného 116,81eur : 31 dní x 19 dní do vyhlásenia rozsudku v mesiaci 12/2011). Podobne ako okresný súd, aj odvolací súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť dlžné výživné do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Prihliadol na fakt, že navrhovateľka objektívne potrebuje peniaze na zabezpečenie svojich potrieb a zároveň odporca v konaní nepreukázal skutočnosť, že by zaplatením zameškaného výživného bola ohrozená jeho výživa, resp. výživa osôb, ktoré je povinný vyživovať, a preto niet zákonného dôvodu na to, aby odporcovi bolo povolené splácať zameškané výživné v opakujúcich sa mesačných splátkach.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p..

Navrhovateľka bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej patrí náhrada trov proti odporcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Z obsahu spisového materiálu však nevyplýva, že by navrhovateľke v súvislosti s týmto odvolacím konaním nejaké trovy vznikli, pričom navrhovateľka ani nepodalala procesný návrh na ich uplatnenie (§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.) a preto jej odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.